

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 7609210073
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7609210073.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: BOGYA, s. r. o., so sídlom Gašpara Haina 1194/43, Levoča, IČO: 46 515 739, zast. advokátom JUDr. Tiborom Basistom, so sídlom Štefánikova 8, Poprad proti žalovanému: Lesy mesta Spišská Nová Ves, s. r. o., so sídlom Novoveská cesta 9304/28, Spišská Nová Ves - Novoveská Huta, IČO: 31 666 205, zast. advokátom JUDr. Marekom Radačovským, so sídlom Žriedlová 3, Košice, o splnenie záväzku, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Cb/89/2009, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/85/2016-293 z 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/85/2016-293 z 31. januára 2017 a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 15Cb/89/2009-248 z 5. februára 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súde Spišská Nová Ves na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 15Cb/89/2009-248 zo dňa 05. 02. 2016 uložil žalovanému povinnosť dodať žalobcovi tovar podľa Doplnku č. 4, bod 4, zo dňa 01. 05. 2009 Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 zo dňa 09. 01. 2009, teda plnenie v rozsahu podľa citovaného doplnku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou výroku rozsudku a je prílohou rozsudku. Súčasne uložil žalovanému dodať žalobcovi tovar podľa Doplnku č. 2, bod 4, zo dňa 01. 03. 2009 Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 zo dňa 09. 01. 2009, teda plnenie v rozsahu podľa citovaného doplnku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou výroku rozsudku a je prílohou rozsudku. Návrh žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd prvej inštancie vylúčil na samostatné konanie a vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na splnenie záväzku, ktorý vyplýva z Kúpnej zmluvy

č. LM-1/2009 zo dňa 09. 01. 2009, predmetom ktorej bola dodávka tovaru - dreva, drevenej hmoty a vlákniiny, v množstve a v cene podľa bodu 3. a 4. Doplnku č. 4 zo dňa 01. 05. 2009. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie rozhodol pôvodne rozsudkom, č. k. 15Cb/89/2009-59 zo dňa 30. 03. 2010, ktorým žalovanému uložil povinnosť podľa platnej Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 z 09. 01. 2009 v znení Doplnku č. 4 bod 4 z 01. 05. 2009 dodať žalobcovi tovar - drevo, drevnú hmotu a vlákniinu, v dohodnutom množstve a v dohodnutej cene a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 05. 05. 2009 až do splnenia záväzku a nahradiť trovy konania vo výške 456,10 eur. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že Doplnok č. 4 z 01. 05. 2009 je neplatný, pretože nebol podpísaný štatutárnou zástupkyňou žalobcu (X.). V skutočnosti doplnok podpísala tretia osoba (Q.), ktorý bol konateľom spoločnosti len do 30. 06. 2008, spoločníkom spoločnosti žalobcu bol do 18. 02. 2009. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom, č. k. 3Cob/117/2010-80 zo dňa 31. 01. 2011 rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil, nakoľko dospel k záveru, že Q. G., aj keď už nebol konateľom ani spoločníkom spoločnosti, mohol konať s poukazom na § 23 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že Q. bol splnomocnený na zastupovanie žalobcu pre uzatváranie a podpisovanie kúpnych zmlúv s dodávateľmi dreva, drevenej hmoty a vlákniiny tak na území SR, ako aj na území EÚ, o čom svedčí plnomocenstvo zo dňa 02. 01. 2009 podpísané konateľkou žalobcu X.. Vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% od 05. 05. 2009 až do splatenia záväzku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, nakoľko v ňom nebolo uvedené, z akého peňažného záväzku vyplýva ani žiadnym iným spôsobom tento nárok nebol odôvodnený, preto ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) nie je možné použiť. Zároveň zrušil aj výrok o náhrade trov konania a v danom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Na dovolanie žalovaného (podaného dňa 07. 04. 2011) Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací uznesením, č. k. 4Obdo/36/2011-120 zo dňa 30. 11. 2012 rozsudok prvoinštančného, ako aj odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, konštatujúc, že výrok rozsudku prvoinštančného rozsudku je neurčitý a nemožno ho vykonať, nakoľko neobsahuje dokument (kúpnu zmluvu), na ktorý výrok rozsudku odkazuje, súčasne že postupom súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu boli porušené procesné práva žalovaného.

3. Návrhom zo dňa 11. 04. 2013 sa žalobca (v odôvodnení prvoinštančného rozsudku je nesprávne uvedený „žalovaný“) domáhal pripustenia zmeny účastníka konania na strane žalobcu tak, aby v zmysle § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila do konania spoločnosť BOGYA, s. r. o., so sídlom Gašpara Haina 1194/43, Levoča, IČO: 46515739, zastúpená konateľom Q., pretože po podaní žaloby došlo dňa 13. 01. 2012 k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky z Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 zo dňa 09. 01. 2009, vrátane Doplnku č. 1 zo dňa 06. 02. 2009, Doplnku č. 2 zo dňa 01. 03. 2009, Doplnku č. 3 zo dňa 01. 03. 2009 a Doplnku č. 4 zo dňa 01. 05. 2009, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy a je špecifikovaná v prílohe tejto zmluvy, na Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. Následne dňa 28. 01. 2012 došlo k zmene právnej skutočnosti, ktorou Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. uzatvoril Zmluvu o postúpení pohľadávky z Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009, uzatvorenej dňa 09. 01. 2009, vrátane Doplnku č. 1 zo 06. 02. 2009, Doplnku č. 2 z 01. 03. 2009, Doplnku č. 3 z 01. 03. 2009 a Doplnku č. 4 z 01. 05. 2009, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy a je špecifikovaná v prílohe tejto zmluvy na BOGYA, s. r. o., so sídlom Gašpara Haina 1194/43, Levoča, IČO: 46 515 739, zastúpená konateľom Q.. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uznesením, č. k. 15Cb/89/2009-140 zo dňa 24. 06. 2013 pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle návrhu.

4. So súhlasom žalobcu a žalovaného súd prvej inštancie uznesením,

č. k. 15Cb/89/2009-140 zo dňa 24. 06. 2013 spojil z dôvodu hospodárnosti na spoločné konanie vecí vedené pod sp. zn. 15Cb/89/2009 a sp. zn. 15Cb/50/2010 s tým, že veci budú ďalej vedené pod sp. zn. 15Cb/89/2009.

5. Súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom žalobca zotrval na podanej žalobe a žiadal, aby súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobu podal dňa 10. 08. 2009 z dôvodu, že žalovaný nesplnil záväzok na dodanie dreva, drevnej hmoty a vlákničky, vyplývajúci z Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 z 09. 01. 2009 a jej Doplnku č. 4 z 01. 05. 2009, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou BOMAR SLOVAKIA, s. r. o. ako žalobcom a žalovaným Lesy mesta Spišská Nová Ves, s. r. o. Má za to, že nie je sporné, že kúpnu zmluvu a jej doplnky podpísala oprávnená osoba - Q., ktorého splnomocnila konateľka X., čo bolo potvrdené aj Najvyšším súdom SR a Krajským súdom v Košiciach. Uviedol, že bol dlhoročným odberateľom dreva a drevnej hmoty od žalovaného, na základe kúpnych zmlúv a najmä jej doplnkov. K uzatváraniu doplnkov dochádzalo preto, lebo išlo o dodávky tovaru na jednotlivé mesiace v rámci uzavretej kúpnej zmluvy a tieto doplnky sa menili z dôvodu sortimentu tovaru a najmä zmeny ceny, pretože cena bola rozhodujúcim faktorom a priebežne sa menila. Uzatvorila sa kúpna zmluva a k nej sa hneď uzatvoril doplnok. Ku Kúpnej zmluve č. LM-1/2009 boli uzatvorené spolu 4 doplnky. Žalovaný sa podľa Doplnku č. 4, ktorý uzavrel 01. 05. 2009, zaviazal k plneniu dreva, drevnej hmoty a vlákničky v množstve 950 m³ v mesiaci máj 2009 a tento záväzok nikdy nesplnil. Drevo žalobca neodoberal len od žalovaného, ale aj od urbárov, napr. zo Závadky. Dovtedy odobral od žalovaného množstvo asi 2000-3000 m³. Žalobca poukázal na Zmluvu o postúpení pohľadávky z 13. 01. 2012, ktorou pôvodný žalobca BOMAR SLOVAKIA, s. r. o. postúpil pohľadávku z kúpnej zmluvy na Q., ako aj Zmluvu o postúpení pohľadávky z 28. 01. 2012, ktorou Q. postúpil pohľadávku na BOGYA, s. r. o. (na základe ktorej skutočnosti súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu).

6. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, nakoľko považuje kúpnu zmluvu za neplatnú, pretože ju podpísala neoprávnená osoba. Podľa žalovaného oprávnenou osobou bola X., pretože ona bola jedinou konateľkou spoločnosti a je uvedená na kúpnej zmluve. Q., ktorý podpísal kúpnu zmluvu, nebol v tom čase ani konateľom ani spoločníkom žalobcu. Ďalej žalovaný uviedol, že postúpenie pohľadávky na základe zmlúv z 13. 01. 2012 a 28. 01. 2012 je neplatné, pretože Kúpna zmluva č. LM-1/2009 z 09. 01. 2009, na základe ktorej je uplatňovaný nárok žalobcu v spojení s Doplnkom č. 4, vo svojom bode 4.3. ustanovuje, že kupujúci a predávajúci nesmú postúpiť úplne alebo z časti svoje práva, povinnosti a záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy bez predchádzajúceho písomného súhlasu druhej strany. Žalovaný obchodnej spoločnosti BOMAR SLOVAKIA, s. r. o., Q., ani obchodnej spoločnosti BOGYA, s. r. o. súhlas na postúpenie pohľadávky nikdy neudelil, a preto akákoľvek zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená bez takéhoto súhlasu je absolútne neplatná, a teda podľa žalovaného spoločnosť BOGYA, s. r. o. nie je veriteľom pohľadávky voči žalovanému. V nadväznosti na uvedené žalovaný namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a má za to, že jediným oprávneným z dotknutej kúpnej zmluvy a doplnkov k nej mohla byť iba spoločnosť BOMAR SLOVAKIA, s. r. o., ktorej nárok je však ku dňu pojednávania premĺčaný.

7. Súd prvej inštancie, aplikujúc § 324 ods. 1, ods. 2, § 329, § 335, § 340 a § 409 ods. 1 ObchZ dospel k záveru, že žalovaný so žalobcom nekomunikoval, nereagoval na výzvy na udelenie súhlasu s postúpením pohľadávky a bol nečinný, preto žalobca BOGYA, s. r. o. nemal inú možnosť než v záujme zachovania svojich nárokov akceptovať ako postupník postúpenie pohľadávky voči žalovanému z Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 zo dňa 09. 01. 2009. Toto konanie žalovaného súd vyhodnotil ako nečinnosť, pasivitu, ako konanie, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Podmienka poctivého obchodného styku je integrálnou obsahovou súčasťou práv prameniacych z obchodných záväzkových vzťahov a je súčasťou zákazu zneužitia práva, ktorý je silnejší

ako dovolenie dané právom. Rozpor so zásadami poctivého obchodného styku videl súd prvej inštancie v tom, že žalovaná strana nekonala, bola nečinná, pasívna a svojou pasívitou vo veci výslovného udelenia či výslovného neudelenia súhlasu s postúpením pohľadávky uviedla žalobcu do právnej neistoty, keď žalobca nevedel, v akej situácii sa ocitol, či pôvodný žalobca môže postúpiť pohľadávku, resp. či nový subjekt na strane žalobcu ju môže nadobudnúť alebo nie. Podľa § 265 ObchZ, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Prejavom vôle konajúceho, teda žalovaného, je aj jeho nekonanie, nečinnosť, pričom takýto postoj žalovaného nepožíva právnu ochranu. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie usúdil, že neposkytne právnu ochranu žalovanému ohľadom domáhania sa neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13. 01. 2012, konkrétne postúpení pohľadávky zo spoločnosti BOMAR SLOVAKIA, s. r. o. voči žalovanému na Q., nar. XX. XX. XXXX a následne Zmluvou o postúpení pohľadávky z 28. 01. 2012 z Q. na spoločnosť BOGYA, s. r. o.

8. Žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania súd prvej inštancie vylúčil na samostatné konanie a zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením (§ 142 ods. 2 O. s. p.).

9. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 379 až § 385 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., rozsudkom, č. k. 3Cob/85/2016-293 zo dňa 31. 01. 2017 prvoinštančný rozsudok ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca terajšieho žalobcu BOMAR SLOVAKIA, s. r. o. uzavrel so žalovaným Kúpnu zmluvu č. LM-1/2009 dňa 09. 01. 2009, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal dodať tovar v nej uvedený za dohodnutú kúpnu cenu. Dňa 01. 05. 2009 uzavreli doplnok ku kúpnej zmluve s podmienkami v ňom uvedenými. Žalovaný svoju povinnosť, vyplývajúcu z uzavretej zmluvy a jej doplnkov, nesplnil, jej nesplnenie je jednoznačné a dokazuje to aj podané odvolanie žalovaného. Za nepochybne zistené odvolací súd mal aj to, že nárok žalobcu BOMAR SLOVAKIA, s. r. o. bol na základe písomných zmlúv postúpený na Q. (zmluva z 13. 01. 2012), ktorý následne zmluvou z 28. 01. 2012 postúpil tento nárok na terajšieho žalobcu. Súd prvej inštancie o zámene účastníkov právoplatne rozhodol uznesením z 24. 06. 2013 a tieto skutočnosti vyplývajú zo spisu. Odvolací súd konštatoval, že záväzok žalovaného dodať tovar nepochybne vyplýva zo zmluvy a jej dodatkov. Rovnako uviedol, že pri hodnotení vykonaného dokazovania vychádzal zo spisu a v ňom uvedených písomností a nie z prípadných ústnych vyjadrení sudkyne. V konaní nebolo preukázané, že by nedošlo k platnému postúpeniu nároku, pretože za BOMAR SLOVAKIA, s. r. o. zmluvu o postúpení podpísal konateľ Z.. Odvolací súd ďalej uviedol, že záväzok nepostúpiť nárok uzavretý v zmluve, okrem dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku, nerobí zmluvu o postúpení neplatnou, pretože nie sú na to splnené podmienky vyžadované ust. § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. Na procesné pochybenia súdu prvej inštancie vytýkané odvolateľom, ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd s poukázaním na ustálenú súdnu prax neprihliadol. Odvolací súd ďalej konštatoval, že medzi účastníkmi, resp. ich právnymi predchodcami, neboli nejasnosti ohľadom zmluvných záväzkov, prípadne výkladu jednotlivých ustanovení zmluvy a dodatkov. Žalovaný však svoju povinnosť splniť predmet Kúpnej zmluvy č. LM-1/2009, vrátane dodatkov nesplnil a keďže právny nástupca naďalej trvá na splnení

zmluvy, súd prvej inštancie správne rozhodol, ak žalovanému uložil povinnosť plniť podľa uzavretej zmluvy (aj dodatkov). Odvolací súd poznamenal, že v danom prípade súd nemá ukladať žalobcovi povinnosť zaplatiť kúpnu cenu, pretože táto povinnosť nastupuje až po dodaní tovaru (nemá synalagmatickú povahu). Na záver uviedol, že z výroku rozsudku je zrejmé, že jeho neoddeliteľnou súčasťou je kúpna zmluva a jej doplnky, ktoré sú konkretizované v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu.

12. Vo vzťahu k trovám odvolacieho konania odvolací súd vyslovil, že o ich náhrade rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí o veci.

13. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 24. 04. 2017.

14. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodil z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., vytýkajúc odvolaciemu súdu, ako aj súdu prvej inštancie procesné vady majúce za následok neospravedlňiteľný zásah do jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. Po zhrnutí skutkového stavu a právneho posúdenia veci, žalovaný namietol rozdielne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvej inštancie oproti odôvodneniu prednesenému konajúcou sudkyňou súdu prvej inštancie po vyhlásení rozsudku na pojednávaní dňa 05. 02. 2016. Žalovaný vo vzťahu k uvedenej námietke (vznesenej už v rámci odvolacieho konania) odvolaciemu súdu vytkol, že tento v potvrdzujúcom rozsudku uviedol, že súd pri hodnotení vykonaného dokazovania vychádzal zo spisu a v ňom uvedených písomností a nie z prípadných ústnych vyjadrení sudkyne. Žalovaný ale tvrdí, že postup konajúcej sudkyne na súde prvej inštancie nebol len jej „ústnym vyjadrením“, ale išlo o riadne zaujatie právneho názoru v zmysle vtedy účinného O. s. p. a o vyhlásenie rozsudku, ktorým je súd viazaný.

16. Žalovaný v ďalšej časti dovolania poukázal na nedostatočné odôvodnenia rozsudkov súdu prvej inštancie aj súdu odvolacieho. Tvrdí, že napriek viacerým podstatným námietkam vzneseným proti nároku žalobcu, týkajúcim sa nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalobcu, platnosti doplnku č. 2 a 4 kúpnej zmluvy, neurčitosti predmetu plnenia zo zmluvy a času plnenia aj procesných pochybení, súd prvej inštancie odpovede na tieto námietky nedal. Odvolací súd na jednotlivé podstatné a rozsiahle odvolacie námietky ani nereagoval a odmietol ich s poukázaním na nešpecifikovanú súdnu prax. Správnosť rozsudku odvolací súd videl len v tom, že žalovaný svoju povinnosť zo zmluvy údajne nespĺnil a žalobca na plnení trvá.

17. Vo vzťahu k procesu dokazovania na súde prvej inštancie žalovaný tvrdí, že napriek tomu, že prvoinštančný súd predvolal viacerých svedkov, títo sa na pojednávanie nedostavili, a teda súd ich výsluch nevykonal, napriek uvedenému však v rozsudku nezdôvodnil, prečo od výsluchu predvolaných osôb upustil a nepovažoval ho za potrebný.

18. Žalovaný súdu prvej inštancie ďalej vytkol neoboznámenie obsahu spisu 15Cb/50/2010 na pojednávaní konanom dňa 05. 02. 2016, na ktorom spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 15Cb/89/2009 a 15Cb/50/2010. Žalovaný tvrdí, že hoci na predmetnom pojednávaní namietol, že nie sú splnené podmienky na spojenie vecí, prvoinštančný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že tak učinil so súhlasom žalobcu a žalovaného. Žalovaný namietol aj nedodržanie lehoty na prípravu pojednávania.

Tvrdí, že k spojeniu vecí vedených pod sp. zn. 15Cb/89/2009 a 15Cb/50/2010 došlo bez predchádzajúceho upozornenia, bez súhlasu žalovaného, s okamžitým rozhodnutím vo veci, v dôsledku čoho bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, nakoľko nemal možnosť adekvátne sa na pojednávanie vo veci vedenej pod sp. zn. 15Cb/50/2010 pripraviť.

19. Žalovaný súdu prvej inštancie vytkol aj nevysporiadanie sa so zmenou žalobného návrhu žalobcu, prednesenou na pojednávaní konanom dňa 05. 02. 2016, kedy uviedol: „Navrhujeme, aby súd zaviazal žalovaného dodať žalobcovi tovar podľa uzavretých KZ a dodatkov č. 4 bod 4 zo dňa 1.5.2009 KZ č. LM1/2009 zo dňa 9.1.2009, a to v objeme

1000 m kubických mesačne v zmysle dodatkov 2 a 4 KZ.“ Žalovaný súdu vytkol, že rozhodol ultra petitem, keď priznal žalobcovi nárok bez obmedzenia mesačného plnenia, a to v rozpore so samotným návrhom žalobcu.

20. Prvoinštančnému súdu žalovaný vytkol aj rozhodnutie o úrokoch z omeškania napriek ich neuplatňovaniu zo strany žalobcu, keď rozhodol o vylúčení úrokov z omeškania na samostatné konanie v rozpore s vyjadrením žalobcu na pojednávaní dňa 05. 02. 2016, na ktorom uviedol, že si úrok z omeškania neuplatňuje, v dôsledku ktorého vyjadrenia došlo k späťvzatiu žaloby v uvedenej časti.

21. Žalovaný ďalej namietol neurčitosť, nejasnosť a materiálnu nevykonateľnosť rozsudku prvoinštančného súdu v jeho 1. a 2. výroku o uložení povinností žalovanému, súčasne namietol aj nesprávnu citáciu kúpnej zmluvy (namiesto správneho č. 1/LM-/2009, nesprávne LM-1/2009).

22. V ďalšej časti dovolania žalovaný súdu prvej inštancie, ako aj odvolaciemu súdu vytkol nesprávnosť ich rozhodnutí čo do hmotnoprávneho posúdenia merita vecí.

23. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalovaný dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/85/2016-293 zo dňa

31. 01. 2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 15Cb/89/2009-248

zo dňa 05. 02. 2016 v celom ich rozsahu zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie alebo,

aby rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cob/85/2016-293 zo dňa 31. 01. 2017

podľa § 449 ods. 3 C. s. p. zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a zaviazá ho na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

24. K dovolaniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení,

že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

26. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

27. Dovolací súd pred tým, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalovaného, skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi,

resp. či dovolateľ vymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v §§ 431 až 435 C. s. p.

28. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

29. Dovolací súd je pri rozhodovaní o dovolaní viazaný jednotlivými dovolacími dôvodmi tak, ako ich dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p.,

je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (podľa § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.).

30. Väzanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi je úzko spätá s uplatňovaním dispozičného princípu ako jedného zo základných princípov sporového konania (čl. 7 C. s. p.). V dôsledku spomenutej väzanosť dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

31. Dovolateľ prípustnosť dovolania právne vymedzil tým, že sudy oboch inštancií nesprávnym procesným postupom znemožnili žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Za naplnenie nesprávneho procesného postupu, znemožňujúcemu žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva, označil postup súdu prvej inštancie spočívajúci v rozdielnom odôvodnení písomného vyhotovenia jeho rozsudku oproti odôvodneniu prednesenému na pojednávaní dňa 05. 02. 2016, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, ďalej v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí oboch vo veci konajúcich súdov, v nevykonaní navrhovaného dokazovania prvoinštančným súdom (v rámci neho nevykonanie vyluču predvolaných svedkov a neoboznámene obsahu spisu 15Cb/50/2010), v nedodržaní lehoty na prípravu pojednávania, v nerozhodnutí o zmenenom návrhu a v rozhodnutí o úrokoch z omeškania napriek ich neuplatňovaniu zo strany žalobcu. Napokon namietol vady výroku rozsudku a v dôsledku toho aj jeho nevykonateľnosť.

32. Žalovaný má za to, že vyššie opísaným postupom súdov nižších inštancií došlo k neospravedlňiteľnému zásahu do jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a že takýto postup je prejavom odňatia možnosti žalovaného konať pred súdom.

33. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

34. Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

35. Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy SR (čl. 46 ods. 1 a Dohovoru (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Civilného sporového poriadku, predovšetkým (úvodné) základné princípy, na ktorých menovaný procesný kódex spočíva.

36. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s

predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces (obdobne pozri napr., sp. zn. 3Obdo/40/2017 zo 7. decembra 2017). Medzi skutočnosťami zakladajúcej prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia patrí aj zmätočnosť rozhodnutia, spočívajúca v nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v prípade, keď neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

37. Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu je toho názoru, že konanie, v ktorom odvolací súd rozhodol dovolaním napadnutým rozsudkom, neprebehlo podľa zásad spravodlivého konania.

38. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

39. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p., pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 ods. 1 C. s. p.). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Ústavný súd SR vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

40. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo výroku rozsudku uložil žalovanému dodať žalobcovi tovar podľa kúpnej zmluvy LM-1/2009 z 09. 01. 2009 v znení doplnku č. 2 bod 4 z 01. 03. 2009 a doplnku č. 4 bod 4 z 01. 05. 2009 s tým, že citované doplnky sú neoddeliteľnou súčasťou výroku rozsudku a jeho prílohou. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaný sa v zmysle doplnku č. 4 zmluvy zaviazal dodať žalobcovi drevo, drevnú hmotu a vláknu v množstve 950 m³. Okrem uvedeného konštatovania o vzniku povinnosti žalovaného dodať žalobcovi tovar v množstve 950 m³ neuviedol žiadne skutkové zistenia týkajúce sa konkrétneho množstva tovaru, jeho druhu, ceny a času plnenia vyplývajúceho zo zmluvy a jej doplnkov. Odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku stručne uviedol, že medzi účastníkmi neboli nejasnosti ohľadom zmluvných záväzkov, prípadne výkladu jednotlivých ustanovení zmluvy a dodatkov. Uvedené konštatovanie odvolacieho súdu je v zjavnom rozpore s obsahom spisu. Žalovaný opakovane v priebehu konania pred prvoinštančným súdom aj v podanom odvolaní namietal neurčitost' a nezrozumiteľnosť špecifikácie predmetu kúpnej zmluvy a času plnenia podľa doplnkov kúpnej zmluvy č. 2 a 4. V tejto súvislosti žalovaný tvrdil, že kúpna zmluva č. LM-1/2009 z 09. 01. 2009 v znení doplnku č. 2 z 01. 03. 2009 bola uzavretá na dobu určitú do 31. 03. 2009 a doplnok č. 4, uzavretý 01. 05. 2009 po zániku kúpnej zmluvy, je neplatný. Poukázal na rozdielnu interpretáciu kúpnej zmluvy v časti predmetu a času plnenia účastníkmi konania. Žalobca na pojednávaní 12. 05. 2015 tvrdil, že ku kúpnej zmluve boli uzavreté od januára do mája štyri dodatky na mesačné plnenia s tým, že podľa dodatku č. 4 mal žalovaný plniť 950 m³ dreva a drevnej hmoty, čo nesplnil. V písomnom vyjadrení z 18. 01. 2016 žalovaný opätovne zdôraznil neurčitost' a nejasnosť špecifikácie predmetu kúpnej zmluvy a neplatnosť doplnku kúpnej zmluvy č. 4 z 01. 05. 2009. Na pojednávaní dňa 05. 02. 2016 žalobca navrhol súdu zaviazať žalovaného na dodanie tovaru podľa kúpnej zmluvy a jej doplnkov č. 2 a č. 4 v objeme 1000 m³ mesačne do splnenia záväzku. Je zrejmé, že medzi účastníkmi boli v konaní nejasnosti ohľadom zmluvných záväzkov a výkladu zmluvy.

41. Predmetom konania je reálne plnenie vyplývajúce z kúpnej zmluvy č. LM-1/2009 z 09. 01. 2009 a jej doplnkov č. 2 a 4, a preto množstvo, druh a čas zmluvného plnenia sú podstatnými skutočnosťami pre rozhodnutie veci, ktoré nemôžu ostať sporné. Vo výroku rozsudku súdu musí byť uložená povinnosť formulovaná určito a jednoznačne, aby nevznikla pochybnosť o rozsahu uloženej povinnosti. Nie je možné formulovať výrok rozsudku s odkazom na sporný a nejednoznačný obsah zmluvy. V predmetnej veci súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť plniť podľa kúpnej zmluvy, obsah ktorej bol medzi účastníkmi sporný a súd ani v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, aké konkrétne skutočnosti z dokazovania ohľadom množstva, druhu, ceny a času plnenia zistil, ako sporné ustanovenia zmluvy vyložil, ako sa vysporiadal s námietkou neplatnosti doplnku č. 4 zmluvy. Neurčitosť rozsahu súdom uloženého plnenia zdôrazňuje aj zmenený návrh žalobcu na pojednávaní dňa 05. 02. 2016, ktorý žiadal dodanie tovaru v rozsahu 1000 m3 mesačne. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe s odkazom na rozsah plnenia uvedenom v kúpnej zmluve bez toho, aby sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s podstatnými námietkami žalovaného a rozpornými tvrdeniami účastníkov o predmete a čase plnenia z uvedenej kúpnej zmluvy. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia podrobne opísal sporné tvrdenia účastníkov a dospel k stručnému záveru o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi podľa kúpnej zmluvy. Sporným otázkam týkajúcim sa množstva, druhu, času plnenia ani namietanej neplatnosti doplnku č. 4 kúpnej zmluvy nevenoval žiadnu pozornosť. Dôvody rozhodnutia zameral na posúdenie oprávnenia Q. uzavrieť kúpnu zmluvu a jej doplnky, ako aj na posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd pochybenie súdu prvej inštancie neodstránil, v dôvodoch potvrdzujúceho rozsudku nereagoval na podstatné námietky žalovaného, týkajúce sa sporného predmetu zmluvy, času plnenia, ale aj súdom nepovšimnutej zmeny žalobného návrhu a nevykonateľnosti rozhodnutia. V rozpore s námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní odvolací súd jednoducho konštatoval, že medzi účastníkmi, resp. ich právnymi predchodcami neboli nejasnosti ohľadom zmluvných záväzkov, prípadne výkladu jednotlivých ustanovení zmluvy a dodatkov.

42. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nespĺňa náležitosti rozhodnutia uvedené v § 387 ods. 3 C. s. p., keďže sa v ňom nezaoberal podstatnými vyjadreniami žalovaného prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a nevysporiadal sa ani s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

43. V rámci zistenej vady zmätočnosti, spočívajúcej v nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd vyhodnotil za opodstatnenú aj dovoláciu námietku žalovaného o nevysporiadaní sa so zmenou žalobného návrhu, prednesenou žalobcom na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 05. 02. 2016, kedy uviedol: „Navrhujeme, aby súd zaviazal žalovaného dodať žalobcovi tovar podľa uzavretých KZ a dodatkov č. 4 bod 4 zo dňa 1.5.2009 KZ č. LM1/2009 zo dňa 9.1.2009, a to v objeme 1000m kubických mesačne v zmysle dodatkov 2 a 4 KZ.“ Súd o navrhovanej zmene nerozhodol, ani nijak inak nevyhodnotil relevantnosť či nerelevantnosť tejto zmeny návrhu. Nemožno bez povšimnutia ponechať ani časť dovolania žalovaného, v ktorej poukázal na neurčitosť, nejasnosť a materiálnu nevykonateľnosť prvoinštančného rozsudku v jeho prvom a druhom výroku o uložení povinností žalovanému. Opodstatnenosť tejto námietky je zrejmá s poukazom na predchádzajúce rozhodnutie dovolacieho súdu, č. k. 4Obdo/36/2011-120 zo dňa 30. 11. 2012, v ktorom vyslovil, že pokiaľ výrok odkazuje na konkrétnu povinnosť reálneho plnenia

v obsahu pripojeného doplnku (doplnkov), tieto sa stávajú súčasťou výroku rozsudku a ich vyhotovenia musia byť pripojené k rozsudku. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že z výroku rozhodnutia musí jednoznačne a nepochybne vyplývať uložená povinnosť. Výroky rozsudku súdu prvej inštancie, potvrdené rozsudkom odvolacieho súdu, ukladajúce povinnosť žalovanému, nespĺňajú požiadavku určitosti, pretože odkazujú na text zmluvy, z obsahu ktorej nevyplýva jednoznačne a určito predmet plnenia. Rozsah povinnosti uloženej vo výrokoch rozhodnutia nemožno dodatočne vykladať. Vzhľadom na podstatné námietky žalovaného, týkajúce sa množstva, druhu a času zmluvného plnenia, s ktorými sa konajúce súdy nevysporiadali, dovolací súd ani nevie posúdiť, aké konkrétne reálne plnenie bolo žalovanému výrokmi rozhodnutia uložené. Napokon text zmluvy, na ktorý výrok rozsudku odkazuje, nie je ani k rozsudku pripojený.

44. Žalovaný opodstatnene poukazuje na všeobecné a veľmi stručné zosumarizovanie nedôvodnosti viacerých odvolacích námietok žalovaného voči nesprávnemu procesnému postupu súdu prvej inštancie, keď odvolací súd uviedol, že na procesné pochybenia súdu prvej inštancie podľa ustálenej súdnej praxe neprihliadol, pretože tieto nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie námietky sa týkali absencie písomnej záverečnej reči žalovaného v spise napriek protokolácii, že bola založená do spisu, odňatia procesných práv žalovanému v súvislosti so spojením vecí, nevykonania navrhovaných dôkazov

bez odôvodnenia tohto postupu súdu, vylúčenia nároku na príslušenstvo na samostatné konanie napriek späťvzatiu žaloby v tejto časti a nerozhodnutí o zmenenom návrhu. Vzhľadom na zistenú zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, konštatovanú v čl. 42 tohto rozhodnutia, dovolací súd sa podrobne nezaoberal nedostatočným odôvodnením namietaného procesného postupu súdu ani rozdielnym odôvodnením písomného vyhotovenia rozsudku prvej inštancie oproti ústnemu odôvodneniu po vyhlásení rozsudku. Z hľadiska odňatia práva na spravodlivý proces považuje dovolací súd za nedôvodnú námietku žalovaného voči vylúčeniu nároku na zaplatenie príslušenstva na samostatné konanie. Vylúčenie veci na samostatné konanie nebráni súdu rozhodnúť o späťvzati žaloby v tejto časti.

45. Odhliadnuc od nedôvodných námietok žalovaného, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie, v dôsledku vyššie opísaných pochybení, zaťažil svoje konanie procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. Odvolací súd nápravu vadného postupu súdu prvej inštancie nezjednal a jeho potvrdením tiež zaťažil svoje konanie označenou procesnou vadou. Dovolací súd preto rozsudok odvolacieho súdu, č. k. 3Cob/85/2016-293 z 31. januára 2017 podľa § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil, rovnako zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie, č. k. 15Cb/899/2009-248 zo dňa 05. 02. 2017 o uložení povinnosti žalovanému [nakolko toto rozhodnutie na rozsudok odvolacieho súdu obsahovo nadväzuje (§ 449 ods. 2 C. s. p.)] a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.). Vzhľadom na uvedené dovolací súd neskúmal ďalšie námietky dovolateľa hmotnoprávneho charakteru, nakolko zrušením rozsudku prvoinštančného súdu sa konanie dostalo do štádia, kedy súd bude žalobu žalobcu opäť vecne prejednávať.

46. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách pôvodného konania aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

47. Súd prvej inštancie je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C. s. p.).

48. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.